

Helge Larsen: Det radikale venstres folketingsgruppe anbefaler det forslag, der foreligger her om en uændret forlængelse af valutaloven for 2 år.

Det ærede medlem hr. Weikop mente, at det næsten var et rutinemæssigt forslag, og det kan på sin vis være rigtigt, eftersom der er denne regel om en revision med 2 års mellemrum, men så vidt jeg erindrer, er det et ønske fra det høje ting og måske ikke mindst fra oppositionen, at loven har denne revisionsbestemmelse.

Iøvrigt gælder det jo, at hvis dette er rutinemæssige forlængelser af loven, er det indhold, som gives de rammer, loven fastsætter, jo absolut ikke uændret. Der er siden sidste forlængelse af loven sket væsentlige ophævelser af restriktioner og udvidelser af det område, for hvilket frilisten gælder. Frilistens antal af varer er også øget væsentligt. Der sker altså inden for de rammer, som er fastsat i loven, en ganske betydelig udvikling i retning af de friere handelsforhold, vi alle ønsker. Jeg er glad for, at den højtærede handelsminister i sin fremsættelse bebuder, at denne linje vil blive fortsat støt og roligt.

Skræppenborg-Nielsen: For at sige det kort: på mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget.

Rimstad: Da det høje ting i december 1961 forlængede valutaloven, var udsigterne for vor udenrigshandels nærmeste fremtid og i øvrigt antagelig også udsigterne på længere sigt en hel del forskellige fra de udsigter, vi har i dag. Dengang søgte vi at tilrettelægge fremtiden med vor snarlige indtræden i fællesmarkedet for øje. I dag er en sådan tilslutning til Det europæiske økonomiske Fællesskab en så problematisk sag, at selv den højtærede udenrigsministers velkendte optimisme ikke har kunnet finde begrundelse for en bedre vurdering end den, udenrigsministeren i dette efterår er fremkommet med, og hvori han siger, at der i hvert fald nok vil gå et par år eller mere. Ingen af os kan vide noget herom; det afhænger af faktorer, som unddrager sig et bare nogenlunde sikkert skøn.

Når fremtiden ligger så usikkert, må det mane til forsigtighed, og vi vil derfor igen ligesom sidste gang, det høje ting for-

længede denne lov, understrege den højtærede handelsministers egne ord, at Danmark er et meget kapitalfattigt område, og selv om kapitalproblemet ikke har været det mest omtalte i de senere år, skal det nok vise sig at blive det største, når vi går ind i EEC; derfor må vi have en glidende udvikling. Denne helt rigtige opfattelse gælder også i dag. Da vi er enige med den højtærede handelsminister i den betragtning, at valutaloven har vist sig at være et egnet instrument til en forsigtig afvikling af den gældende importregulering, et synspunkt, vi kan tiltræde, når der blot lægges vægt netop på det forsigtige, kan vort parti støtte den højtærede handelsministers lovforslag.

Jeg vil gerne samtidig tilføje, at vi i høj grad inden for industrien værdsætter de bestræbelser, den højtærede handelsminister har gjort for, at den fuldstændige liberalisering, som er endemålet, skal kunne nås, uden at der opstår alvorlig skade for den danske produktion. Allerede under forårets økonomiske forhandlinger advarede vi imod skridt, der kunne medføre, at tendensen til fald i beskæftigelsen ville blive for stærk. På dette punkt er der grund til at gentage advarslen, og det er så heldigt, at vi også her kan stille os bag en af den højtærede handelsministers tidligere udtalelser, hvori han siger, at der kun er et meget kort skridt imellem det, vi kan kalde tilfredsstillende beskæftigelse, og det, vi kalder for dårlig beskæftigelse. Vi ønsker derfor med dette lovforslag om forlængelse af valutaloven på bordet at understrege nødvendigheden af, at loven i sig selv administreres forsigtigt og med stor omhu for beskæftigelsen. Den danske industris glædelige udvikling i den senere tid og den derigennem skabte forøgede mulighed for at optage konkurrence med udlandet bør ikke forlede regeringen til at tro, at værket er fuldført. Vi er kun midt i det.

Handelsministeren (Bavnsgaard): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den tilslutning, der er givet til det fremsatte forslag til forlængelse af valutaloven.

Jeg kan kun være enig med det ærede medlem hr. Weikop i, at hvis man var fritaget for alle restriktioner, ville det være de vilkår, hvorunder importørens frihed bedst kunne